

<http://physicsweb.org/article/news/10/5/16>

2006/05/26

نامرئی کردن - اجسام

هری پاتر [1] و شنل نامرئی کن ش را رها کنید. یک گروه فیزیک نظری پیشنهادی در بریتانیا و ایالات متحده راه زیرکانه ای برای نامرئی کردن اجسام پیشنهاده اند. در این روش جسم مورد نظر را با یک متاماده می پوشانند. این متابه ماده نوعی ماده است که ترکیبی با ویژگی های الکترومغناطیسی غیرعادی است. به گفته ای این پژوهش گران، نوری که به این ماده می خورد خم می شود، جسم را دور می زند، و در آن طرف جسم درست در همان جهت پیش از برخورد حرکت می کند. این کار فقط نظری است، اما این پژوهش گران حدس می زند موادی که با امواج رادیویی نامرئی باشند را می شود طی پنج سال ساخت.

متاماده ها از میله های ریز، مجموعه ای از حلقه های فلزی، و چیزها متشابه ای ساخته می شوند. این مواد ترکیبی مصنوعی را اولین بار دیوید سمیت [2] و هم کاران ش ساختند. سمیت حالا در دانشگاه دیوک [3] است. چیزی که در این مواد غیرعادی است، ضریب شکست منفی پیشان است. این مواد نور را در خلاف جهت متناظر با مواد معمولی می شکنند. با دست کاری ساختار دقیق این مواد می شود ویژگی های الکترومغناطیسی پیشان را تنظیم کرد.

جان پندری [4] از کالج سلطنتی لندن [5] (که با سمیت و همکار ش دیوید شوریگ [6] از دانشگاه دیوک کار می کند) نشان داده متاماده ها می توانند نور را دور یک حفره درون پیشان هدایت کنند. در این صورت هر جسمی که درون این حفره باشد نامرئی می شود (چون نور نمی تواند به آن برسد) و می شود پشت جسم را دید، اگر این جسم آن جا نیست. پرتوهای نوری که از یک جهت می آیند دور حفره منتشر می شوند و در طرف دیگر باز ترکیب می شوند، اگرچه اینجا نبوده. این پدیده تا حدی شبیه

جريان آب از اطراف یک سنگ است. اولف لین هارت [7] از دانشگاه سنت اندرز [8] در بریتانیا هم مستقلًا به همین نتیجه رسیده است.

در این محاسبه ی جدید، یک حفره درون ماده گذاشتند و با استفاده از معادلات مکسیل حساب کردند ماده باید چه ویژگی هایی داشته باشد تا بتواند نور را از خود منحرف کند. برا ی این که چنین چیزی رخ دهد، ماده باید چنان طراحی شده باشد که سرعت نور دور از حفره کم و نزدیک حفره زیاد باشد. در واقع سرعت نور در سطح حفره باید بی نهایت باشد، البته این نسبت را نقض نمی کند، به شرط آن که فقط برا ی نوار بس آمدی ی خاصی برقرار باشد. با متاماده ها می شود این تصویر را واقعی کرد، چون می شود این مواد را چنان طراحی کرد که ضربه شکست (و در نتیجه سرعت نور) نقطه به نقطه تغییر کند.

این نتایج فقط محاسبه اند، اما این پژوهش گران امیدواراند ساختن متاماده ها یی با سرعت نور متغیر مناسب ممکن باشد. شاید این کار آن قدر که به نظر می رسد سخت نباشد، چون فیزیک پیشه ها حالا هم بلد اند متاماده هایی با این ویژگی ها برا ی امواج رادیویی طراحی کنند. این گروه می گوید ابزارها ی نامرئی کن برا ی این بخش طیف الکترومغناطیسی، ممکن است حتا تا پنج سال آماده شوند. چنین ابزارها یی کاربردها ی فراوان ی در صنایع دفاعی و مخابرات بی سیم خواهند داشت.

لین هارت می گوید: «این پژوهش نشان می دهد اگر محدودیتی بر ویژگی های الکترومغناطیسی یا اپتیکی ی مواد نبود، چه کارها که با ابزارها ی الکترومغناطیسی یا اپتیکی نمی شد کرد. در عمل چنین محدودیت هایی هست. انتظار می رود این پژوهش موج جدیدی از پژوهش در زمینه ی متاماده ها راه بیندازد.»

جالب است که الهام بخش این محاسبات جدید هندسه ی فضای خمیده بوده است، زمینه ای که قاعده ای به پژوهش گران نسبیت عام مریبوط می شود. لین هارت می گوید: «این مثال ی از کاربرد ایده های نسبیت عام در مهندسی اپتیک یا برق، و در نانوفناوری است. شگفت انگیز نیست؟»

شوریگ هم به همان اندازه از این کار هیجان زده است. او می گوید: «برنامه ی جدیدی داریم برا ی طراحی ی ابزارها یی که با امواج الکترومغناطیسی برهمنکش دارند. تجسم همه ی کاربردهای ممکن این زمینه غیرممکن است.»

¶

X0/060516

- [1] Harry Potter
- [2] David Smith
- [3] Duke University
- [4] John Pendry
- [5] Imperial College London
- [6] David Schurig
- [7] Ulf Leonhardt
- [8] University of St Andrews